

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6Co/110/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4413227783
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Polyáková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4413227783.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci navrhovateľa: BL Telecom collection, s. r. o., so sídlom Bratislava, Šoltésovej 14, IČO: 47 150 513, zastúpený SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., Bratislava, Šoltésovej 14, IČO: 36 862 711, proti odporcovi: C. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom C., M. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA, so sídlom Košice, Park Angelinum 2, IČO: 42 326 923, zastúpený: Mgr. Peter Masarovič, advokát so sídlom Košice, Park Angelinum 2, o zaplatenie 248,95 eura s príslušenstvom, na odvolanie vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 11. augusta 2015 č. k. 6C/30/2014-114 takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa trov konania účastníkov zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zastavil a o trovách konania účastníkov rozhodol tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania a ďalším výrokom rozhodol tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil postupom podľa § 96 ods. 1 OSP, keď právny zástupca navrhovateľa oznámil súdu, že návrh na začatie konania berie späť, preto konanie v zmysle citovaného zákonného ustanovenia zastavil. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 146 ods. 1 písm. c/ OSP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené, pričom právny zástupca navrhovateľa náhradu trov konania nežiadal. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 146 ods. 1 písm. c/ a § 224 ods. 3 OSP. Pri rozhodovaní o trovách konania súd vychádzal aj zo skutočnosti, že navrhovateľ náhradu trov konania nežiadal a vedľajšiemu účastníkovi súd náhradu trov konania nepriznal aj z dôvodu, že vedľajší účastník na strane odporcu vstúpil dobrovoľne do konania a teda trovy konania, ktoré mu vznikli si spôsobil sám. V ďalšej časti svoje rozhodnutie odôvodnil podľa § 11 ods. 3 zák. č. 71/1992 Zb. a uviedol, že o vrátení súdneho poplatku nerozhodol, pretože nárok navrhovateľovi na vrátenie súdneho poplatku nevznikol.

Uznesenie súdu prvého stupňa napadol v zákonnej lehote odvolaním vedľajší účastník na strane odporcu a to v časti náhrady trov konania a domáhal sa jeho zmeny tak, že navrhovateľ bude povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania tak prvostupňového ako aj odvolacieho. Svoje odvolanie odôvodnil tým, že po oznámení vstupu do konania a oboznámení sa s predmetom konania namietal neprijateľnosť podmienky so spotrebiteľskej zmluvy, t. j. zmluvnej pokuty vo výške 248,95 eura, ktorú si navrhovateľ ako právny nástupca dodávateľa služby uplatnil voči odporcovi ako spotrebiteľovi. Vo veci bolo rozhodnuté súdom prvého stupňa rozsudkom zo dňa 17. 06. 2014 č. k. 6C/30/2014-65, ktorým bol odporca zaviazaný na zaplatenie sumy 199,16 eura s príslušenstvom a vo zvyšnej časti bola žaloba zamietnutá. Na základe podaného odvolania vedľajším účastníkom bol rozsudok súdu prvého stupňa zrušený uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 27. 05. 2015 č. k. 6Co/476/2014-100 a vec bola vrátená súdu prvého stupňa na ďalšie konanie s tým, že má opätovne posúdiť nárok navrhovateľa v zmysle ustanovení o spotrebiteľských zmluvách s dôrazom na ustanovenia o neprijateľných podmienkach spotrebiteľskej zmluvy. Navrhovateľ po doručení uznesenia odvolacieho

súdu zoberal návrh bez ďalšieho odôvodnenia späť podaním zo dňa 31. 07. 2015. Z uvedených dôvodov je nespochybniteľné, že k späťvzatiu návrhu zo strany navrhovateľa došlo v dôsledku procesnej aktivity vedľajšieho účastníka na strane odporcu, bez ktorej by bol súdom právoplatne zaviazaný k úhrade zákonom neprípustnej a teda neplatnej, neprijateľnej podmienky spotrebiteľskej zmluvy vo forme zmluvnej pokuty. Poukázal na viaceré uznesenia krajských súdov, ktoré potvrdili uznesenia prvostupňových súdov, ktorým zaviazali navrhovateľa k náhrade trov konania vedľajšieho účastníka, ktorý v konaní vzniesol námietku premlčania, prípadne po námietkach vedľajšieho účastníka došlo k zamietnutiu žaloby, čím postup vedľajšieho účastníka splňa funkciu a sledovaný cieľ, t. j. ochranu spotrebiteľa. Nadväzujúc na uvedené považuje uznesenie súdu prvého stupňa v časti absentujúceho výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka ako aj v časti o trovách odvolacieho konania za rozhodnutie, ktoré vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a zároveň pre absenciu náležitého právneho odôvodnenia za rozhodnutie nepreskúmateľné, čím bolo postupom súdu účastníkovi konania odňaté ústavné právo konať pred súdom spočívajúce v nemožnosti podať vo veci kvalifikované odvolanie.

K odvolaniu vedľajšieho účastníka sa vyjadril navrhovateľ, ktorý navrhol jeho odvolanie odmietnuť ako odvolanie podané neoprávnenou osobou. Vo svojom vyjadrení uviedol, že odvolanie zo strany vedľajšieho účastníka považuje za neopodstatnené. Na podanie odvolania vedľajším účastníkom sa vyžaduje prejav vôle hlavného účastníka, v danom prípade hlavný účastník takýto prejav vôle neposkytol, bol nečinný a nevyužil svoje právo podať odvolanie. Vedľajší účastník bez jeho prejavu vôle takto konať nemôže. V ďalšom poukázal na ust. § 93 ods. 2 OSP a poukázal na to, že Najvyšší súd SR už vo viacerých rozhodnutiach rozhodol o otázke vedľajšieho účastníctva, avšak okresné a krajské súdy na judikatúru nereflekovali, čím dochádzalo k sústavnému porušeniu práv jednotlivých účastníkov konania a k ne hospodárnosti v samotných občianskoprávných konaniach. Uvedeným postupom súdu bol zaťažovaný aj navrhovateľ napriek skutočnosti, že so vstupom vedľajšieho účastníka žiadna zo strán sporu nesúhlasila.

Odporca sa k odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 204 ods. 1 OSP) a zistení, že splňa náležitosti § 205 a nasl. OSP, byť viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka je dôvodné.

Prvostupňový súd sa dopustil procesného pochybenia tým, že jeho rozhodnutie o priznaní náhrady trov konania nie je odôvodnené v súlade s ust. § 169 s použitím § 157 ods. 2 OSP, čím odňal možnosť účastníkovi možnosť konať pred súdom (§ 221 ods. 1 písm. f/ OSP) a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nedostatočného zistenia skutkového stavu a následného nesprávneho právneho posúdenia (§ 221 písm. h/ OSP), pre ktoré odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Podľa § 169 ods. 1 OSP v písomnom vyhotovení uznesenia sa uvedie, ktorý súd ho vydal, ďalej označenie účastníkov a veci, výrok, odôvodnenie, poučenie o odvolaní a deň a miesto vydania uznesenia. Ak súd rozhodol o vykonateľnosti uznesenia až po jeho právoplatnosti (§ 171 ods. 3) uvedie dôvody, pre ktoré viazal vykonateľnosť až na právoplatnosť rozhodnutia.

Podľa § 167 ods. 2 OSP, ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenia primerane ustanovenia o rozsudku.

Podľa § 157 ods. 2 OSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný) prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané, a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy, a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa § 146 ods. 1 OSP, žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 OSP, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Dôvodom pre zrušenie napadnutého uznesenia je jeho nepreskúmateľnosť pre nedostatok dôvodov pri rozhodovaní o náhrade trov konania, nakoľko odôvodnenie rozsudku má mať vysvetľujúcu povahu vo vzťahu k výroku uznesenia. Odvolací súd považoval za dôležité zdôrazniť, že kým vo výroku uznesenia musí byť stručne a jasne formulované rozhodnutie súdu o predmete občianskeho súdneho konania, aby výrok mohol byť vykonateľný, v odôvodnení má súd možnosť a zároveň aj povinnosť vysvetliť výrok, teda

zdôvodniť, prečo rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti, objasniť myšlienkové postupy súdu pri rozhodovaní danej veci a vyložiť pravdivosť, zákonnosť a spravodlivosť tohto záverečného úsudku súdu. Táto časť rozhodnutia je veľmi významná z hľadiska presvedčivosti, logickej konzistentnosti a preskúmateľnosti súdneho rozhodnutia. V prípade, ak odôvodnenie nemá všetky náležitosti vyžadované zákonom, alebo ak dokonca odôvodnenie s výrokom nekorešponduje, nemôže odôvodnenie vôbec plniť funkciu presvedčivosti a takisto rozhodnutie nie je preskúmateľné. Porušením práva účastníka na riadne odôvodnenie uznesenia sa účastníkovi konania odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu (v rovine polemiky z jeho dôvodmi) v rámci využitia opravného prostriedku a teda sa mu odníma možnosť konať pred súdom.

Po preskúmaní napadnutého uznesenia odvolací súd zistil, že rozhodnutie je nepreskúmateľné, pretože odôvodnenie rozhodnutia nespĺňa zákonné požiadavky v zmysle § 157 ods. 2 OSP v spojení s ust. § 169 a § 167 ods. 2 OSP. Odôvodnenie rozhodnutia vôbec neobsahuje vysvetlenie, prečo súd rozhodol tak, ako rozhodol. Prvostupňový súd neuviedol, na základe akých konkrétnych skutočností rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ OSP, možno teda jednoznačne konštatovať, že uznesenie je z uvedených dôvodov nepreskúmateľné. Súd prvého stupňa na jednej strane v odôvodnení rozhodnutia konštatuje, že rozhodol v zmysle ust. § 146 ods. 1 písm. c/ OSP, avšak výrok napadnutého uznesenia nekorešponduje so zákonným znením uvedeného citovaného ustanovenia, pretože v zmysle ust. § 146 ods. 1 písm. c/ OSP nemá žiaden z účastníkov právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené, a nie ako nesprávne uvádza vo výroku uznesenia „Žiadny z účastníkov...“. Ďalej konštatuje, že tiež nepriznal trovy vedľajšiemu účastníkovi, avšak takýto výrok v napadnutom uznesení absolútne absentuje. Navyše úplne nadbytočný bol výrok, ktorým rozhodoval o náhrade trov odvolacieho konania, pretože bolo potrebné rozhodnúť len jedným výrokom o náhrade trov konania účastníkov, ktorý zároveň v odôvodnení rozhodnutia uvedie, ktoré sú trovy prvostupňového a z čoho pozostávajú trovy druhostupňového konania.

V danom prípade bolo konanie zastavené. V prípade zastavenia konania sa pri rozhodovaní o náhrade trov konania vo všeobecnosti postupuje podľa § 146 ods. 1 písm. c/ OSP teda, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania. Z tohto ustanovenia však zákon pripúšťa aj dve výnimky, ktoré sa nachádzajú v ust. § 146 ods. 2 OSP. Súd pri rozhodovaní o trovách zastaveného konania musí najprv posúdiť, či nie sú splnené zákonné podmienky pre použitie § 146 ods. 2 OSP, teda či sa nejedná o niektorú zo spomínaných výnimiek a len v prípade, že tomu tak nie je, rozhodne o trovách zastaveného konania podľa § 146 ods. 1 OSP. Ustanovenie § 146 ods. 2 veta prvá OSP predpokladá zavinenie niektorého z účastníkov konania na zastavení konania, toto zavinenie môže byť na strane žalobcu aj žalovaného. Vždy bude zavinenie na strane žalobcu a teda aj povinnosť uhradiť vzniknuté trovy konania, ak dôvodom na zastavenie konania bolo späťvzatie návrhu a súčasne nejde o situáciu, ktorú predpokladá § 146 ods. 2 druhá veta OSP, teda že späťvzatie návrhu, ktorý bol podaný dôvode, by bolo spôsobené správaním odporcu. Ak by späťvzatie návrhu bolo spôsobené správaním odporcu, napr. odporca by plnil navrhovateľovi po podaní žaloby, bol by povinný uhradiť trovy konania odporca podľa § 146 ods. 2 druhá veta OSP. V danom prípade však nedošlo k späťvzatiu návrhu pre správanie sa odporcu, preto bolo potrebné o náhrade trov konania rozhodnúť v zmysle ust. § 146 ods. 2 veta prvá OSP. Ak súd prvého stupňa pri rozhodovaní o náhrade trov konania účastníkov, takto nepostupoval, jeho rozhodnutie nie je vecne správne a vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

V ďalšom konaní súd prvého stupňa opätovne rozhodne o trovách konania tak účastníkov, ako aj o trovách vedľajšieho účastníka v zmysle vyššie uvedeného a svoje rozhodnutie náležite odôvodní, aby v prípade podaného odvolania mohlo byť preskúmané odvolacím súdom.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.